

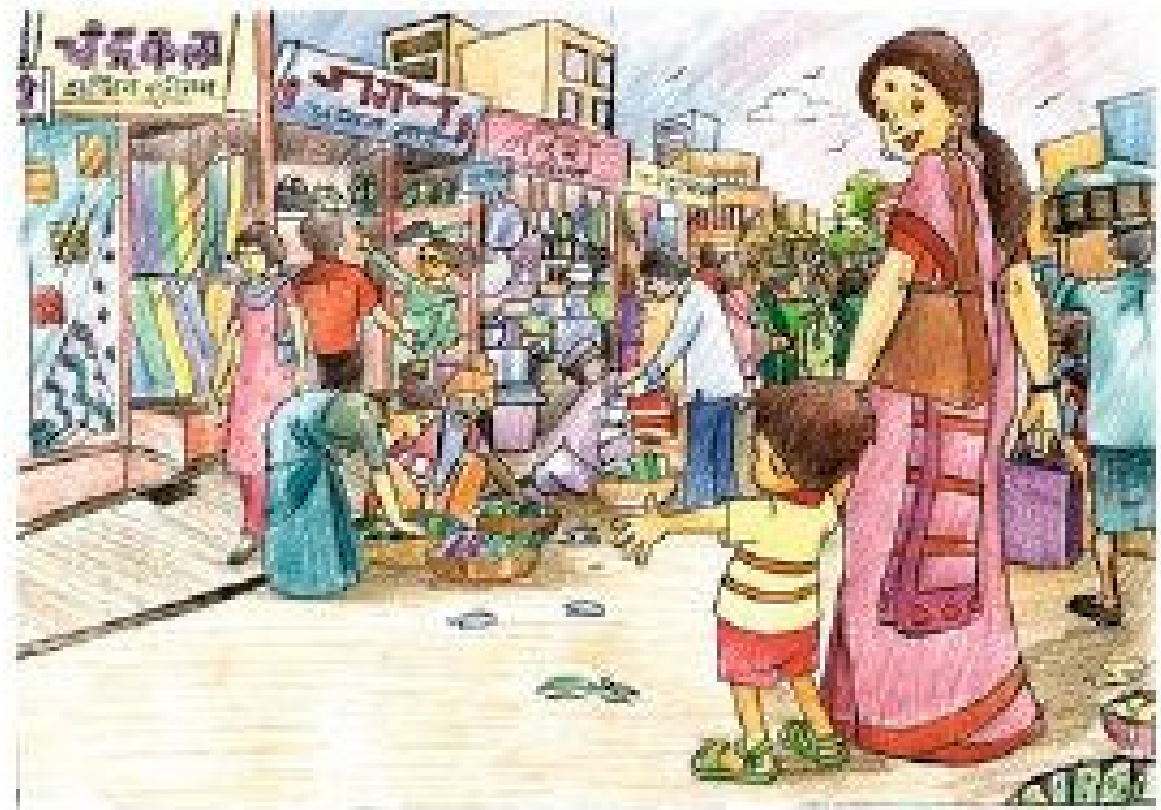
לשוק במומבאי

מירה טנדולקר
ריג'וטה גהטה
דנטוש פוג'רי





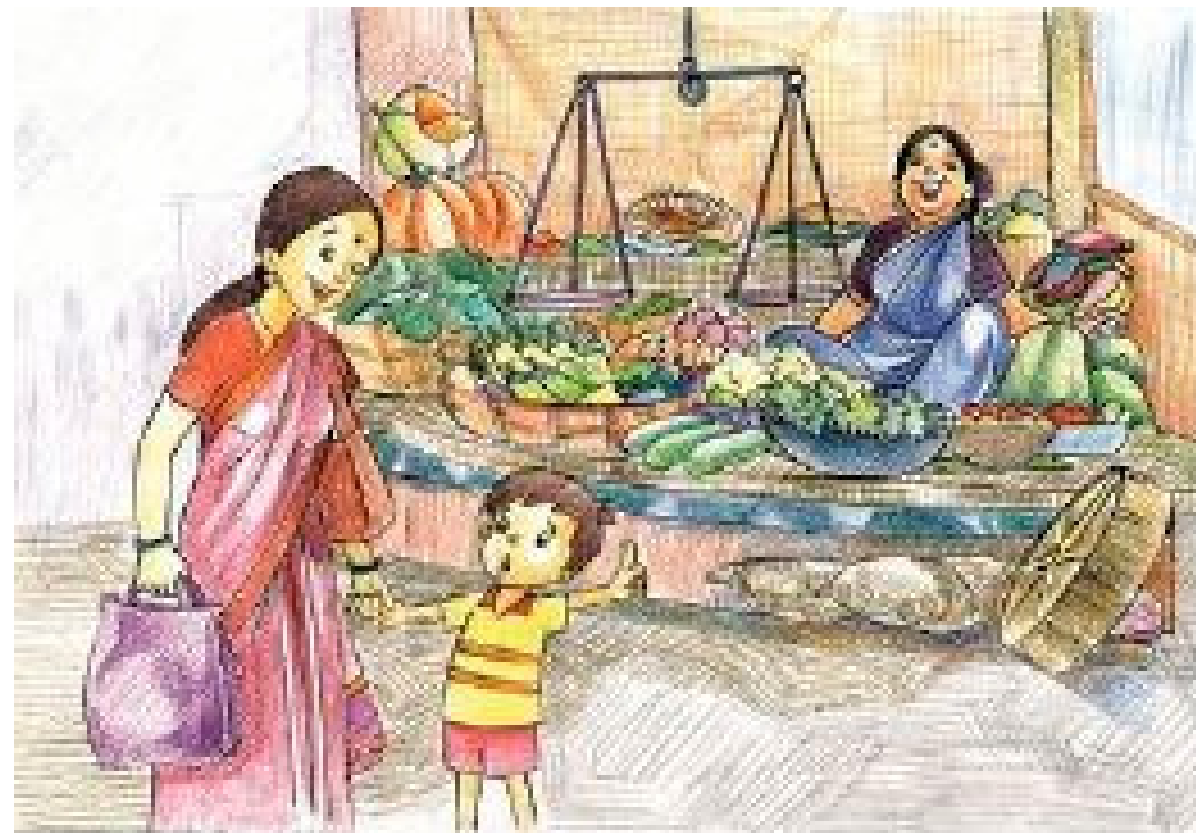
קודם הולכים למכולת. אמא קונה חיטה, אורז,
 סוכר ודאל (קיטניות).
 אנו לא סוחבים שקים. החנווני ישלח את הכל
 הביתה.



אני הולך לשוק עם אמא. יש שם הרבה אנשים
 וחנויות רבות.
 אנשים אחדים קונים, אחרים באים רק להסתכל.
 מה תעשה אמא?



למה אמא עוצרת כאן? אא, זה חנות שמנים. היא מלאת ריח שמן. אמא מתלוננת "שמן היום יקר מדי." היא לא נראית שמחה.



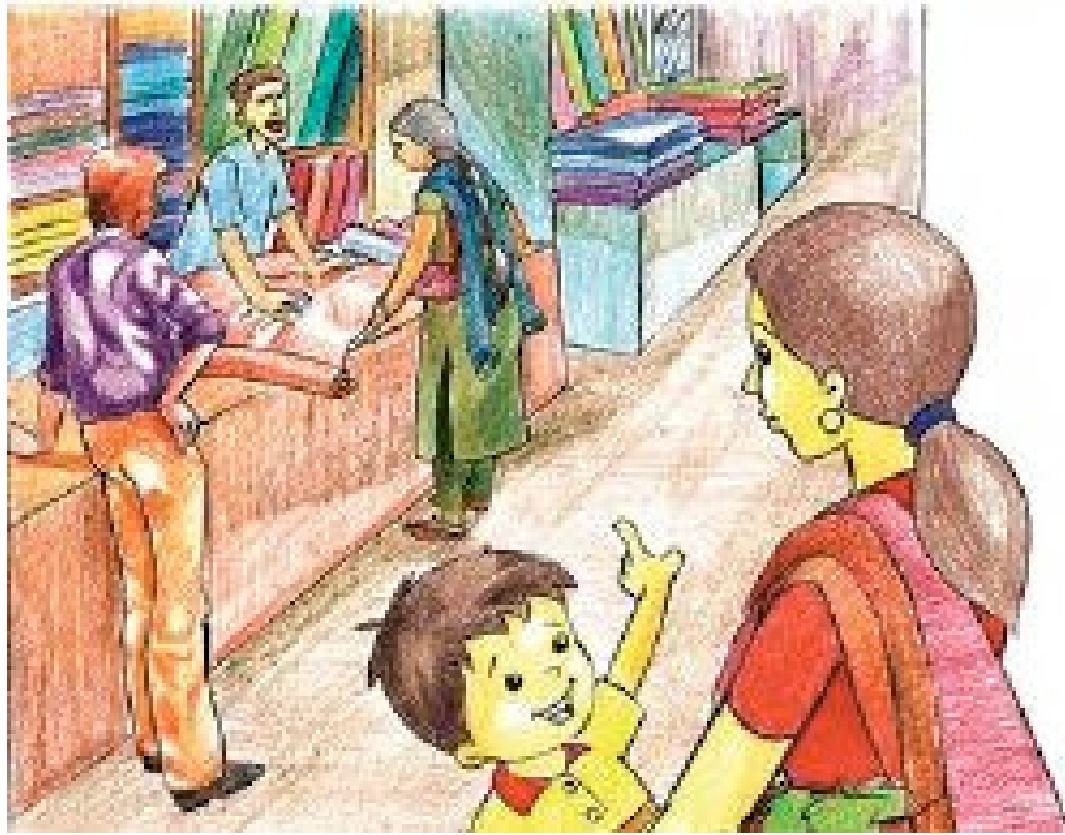
עכשיו אמא עוצרת ליד חנות הירקן. אני שואל "האם תקני ירקות?" "לא" עונה אמא. הירקנית אומרת לנו "בואו ותקנו. יש לי כאן ירקות טריים."



אנו מגיעים למחלבה. אמא קונה גיה (חמאה)
 ופאניר (גבינה).
 אבל מדוע אין כאן גלידה?
 אתם חושבים שאמא תקנה לי גלידה?



הגענו לשוק הדגים. יש אנשים שריח דגים דוחה
 אותם. אני אוהב דגים.
 ראה איזה שמלה לאשת הדגים.
 רואים את החתולים כאן? הם רק יושבים, אוכלים
 דגים ומשמינים.



"לא! אל תכנסי כאן" אני אומר.
 אמא אוהבת את חנות הבגדים. היא אוהבת
 למשש בדים.
 החנווני מראה לה סרי שונים. אבל היא לא קונה
 אפילו אחד מהם.



"את קונה סירים?" אני שואל את אמא.
 אין כאן איש בחנות.
 אנשים קונים סירים ומחבתות לקראת חתונה
 או חג.



"זה מה שרציתי!" חנות צעצועים.
כמה גדול הדובי הזה! אני רוצה את גלגליים.
ואת המשאית הקטנה.
אני מבטיח לאמא "רק אסתכל ואמשש. לא אבקש
צעצוע היום."
אקבל אחד ליום הולדת שלי.